

mand og mener at sidde inde med et Løfte, der er uforeneligt hermed, en Pligt til at sige *til*.

Stauning: Jeg vil gerne i Anledning af den højtærede Statsministers Bemærkninger før sige, at det jo er rigtigt, at en Gennemførelse af nye Skattelove kun i ringe Grad kunde have givet sig Udslag i stærke Skattelettelser i den forløbne Tid; men det er jo ikke blot Skattelettelsen, som er udeblevet; men selv de Forslag, som skulde sikre Skattelettelsen i den kommende Tid til Ophjælpning af Erhvervslivet, selv disse Forslag savnes jo ganske nu, 7 Maaneder efter Valget, og jeg har ikke noget Indtryk af, at der er Tale om saadanne store Planer, som i de nærmeste Dage kan ventes at blive fremsat til Gennemførelse. Planen ligger, saa vidt jeg forstod den højtærede Finansminister forleden Dag, et godt Stykke ude i Fremtiden, om den overhovedet nogen Sinde kommer til at foreligge.

Saa sagde den højtærede Statsminister i øvrigt en interessant Ting, idet han fremdeles hævdede, at vi havde at gennemføre disse Nedskæringslove. Han sagde: Og nu staar vi ved Afslutningen af Arbejdet. Er det virkelig rigtigt, at vi nu staar ved Afslutningen af Arbejdet, at Rigsdagen altsaa skal sendes hjem om et Par Dage? Saa maa det jo betyde, at intet af de Løfter, Venstre og de Konservative sejrede paa, intet af de Løfter kan ventes at nyde Fremme, inden denne Hjemsendelse finder Sted. Jeg kunde ikke forstaa den højtærede Statsminister anderledes, end at disse Ting var afgjort; vi stod ved Afslutningen af Nedskæringsprocessen, og naar den er færdig, saa er vi færdige for denne Omgang. Hvis det er rigtigt, saa styrkes jeg jo uægtelig stærkt i mit Ønske om at komme ud til Vælgerne; for Vælgerne har en voksende, en stærkt voksende Følelse af, i hvilken Grad de er blevet taget ved Næsen ved sidste Valg, og længes nu efter at faa Lejlighed til at genoprette det, der skete af Skade.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. P. Munchs Bemærkninger vil jeg gerne sige, at jeg ikke ser Rigtigheden i hans Betragtningssmaade. Han siger, at for at en Regering skal kunne skride til en Appel til Vælgerne, maa denne Appel tjene et Formaal, og et Resultat maa kunne opnaas. Ja, men det er netop det, der foreligger her. Her er virkelig et særdeles alvorligt Formaal, som tjenes ved at gaa til Valg. Her er Tusinder af Mennesker, som om ganske kort Tid skal drives ned i Elendighed ved den Lovgivning, som nu er i Færd med at

blive gennemført, Mennesker, som skal have det endnu kummerligere, end de hidtil har haft det, Invalider, ulykkesforsikrede, syge, Aldersrentenydere og de arbejdsløse. Skulde det ikke være et rimeligt Formaal, et særdeles godt Formaal at appellere til Vælgerne paa: at faa det omstødt, som man er i Færd med at gøre galt? Det forstaaer jeg virkelig ikke, at det ikke er acceptabelt fra et demokratisk Synspunkt. Og at et rimeligt Resultat maa kunne opnaas, det vil jeg da haabe. Jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at hvis vi kommer til Valg, saa vil ikke blot Regeringen være færdig, men saa vil ogsaa Nedskæringspolitikken være færdig, saa vil der blive standset op for den Ulykke, som er i Færd med at blive udført under radikal Bevaagenhed i dette Øjeblik.

Jeg skal ikke opholde mig ved Billederne, naar det ærede Medlem Hr. P. Munch ikke kan lide dem, ikke kan lide dette med „Kniven i Ryggen“. Det kan jeg godt forstaa. Jeg holdt heller ikke af den; det var ogsaa derfor, jeg søgte at afværge at faa den i Ryggen. Jeg skal ikke gaa ind derpaa; men naar det ærede Medlem paastaar, at den, der slog, faldt selv ved samme Lejlighed, saa maa jeg tilstaa, at vi faldt særdeles blødt. At falde og faa 28 000 Stemmers Fremgang, det er dog saa respektabelt, at jeg ved, at det radikale Parti vilde slikke sig om Munden adskillige Gange ved Tanken om at kunne opnaa noget tilsvarende.

Men tilbage til det, der er det ærede Medlem og mig imellem, nemlig Spørgsmaalet om Folkeafstemning. Det ærede Medlem gør fremdeles gældende, at Folkeafstemning er rimeligere, og at et Forslag derom maa fremsættes. Hvis det ærede Medlem havde tænkt paa det for en 3 Maaneders Tid siden — den Gang han tænkte paa disse Folkeafstemninger, som var ganske overflødige —, hvis han da var kommet med Forslag om Folkeafstemning om Sociallovgivningen, saa havde det været fortræffeligt, for saa havde der været Mulighed for at faa Tid til at behandle dette Forslag og muligvis til at faa det vedtaget — det er ikke sikkert, men det er dog en teoretisk Mulighed. Nu, da vi har den højtærede Statsministers Erklæring om, at vi er lige ved at være færdige med det hele, og det er omtrent Fyraften, at komme med et Forslag om Folkeafstemning, som man ved ikke kan blive gennemført, før Nedskæringen er fuldbragt — saa er det jo overflødigt —, det er Talemaader, det er at forestille Folk noget, der aldeles ikke kan blive til noget. Der er en Mulighed i Dag, hvis det ærede